

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Formålet med forslaget er overordnet at sikre, at konkurrencelovgivningen skaber de rette retlige rammer, der medvirker til at fremme konkurrence og forebygge konkurrencehæmmende adfærd.

Nogle konkurrenceproblemer skyldes ikke ulovlig adfærd, men uhensigtsmæssige strukturer på markedet. Indførelsen af en hjemmel til markedsefterforskning af adfærd eller strukturer i bestemte erhvervssektorer giver mulighed for, at der kan gribes ind via adfærdsregulerende påbud over for uhensigtsmæssige strukturer og adfærdsformer på et marked, der svækker konkurrencen, uden at nogen part har overtrådt konkurrenceloven. For eksempel unormalt høje priser eller avancer i en branche med strukturelle konkurrencemæssige problemer, som dog ikke skyldes ulovlig adfærd.

Det foreslås, at konkurrencemyndighedernes mulighed for at afkræve oplysninger til brug for varetagelsen af de opgaver, som de allerede er tillagt efter konkurrenceloven og tillægges ved dette ændringsforslag, på flere punkter udvides og styrkes.

Der foreslås indført en udtrykkelig hjemmel til, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan foretage undersøgelser af en erhvervssektor for at få indblik i, hvorledes konkurrence- og markedsforholdene virker.

Med forslaget foreslås, at visse frister i fusionssager under nærmere bestemte omstændigheder kan afbrydes, indtil relevante oplysninger er fremsendt.

Det foreslås, at ordningen med udnævnelse af 1 medlem til Konkurrencenævnet efter indstilling fra forbrugerorganisationer i forening bortfalder. I stedet foreslås det, at Naalakkersuisut udnævner 1 medlem med særlig indsigt i forbrugermæssige forhold på baggrund af en forudgående ansøgningsproces.

Det foreslås, at Konkurrencenavnets afstemningsregler indsættes i inatsisartutloven. De fremgik tidligere af en nu ophævet bekendtgørelse.

Endvidere foreslås et par mindre ændringer af administrativ og teknisk karakter. For eksempel begrænses adgangen til indsigt i egne forhold og indsigt efter persondatareglerne med henblik

på at kunne behandle konkurrencesager mere fortroligt. Herudover foreslås det, at dag- og tvangsbøder skal tilfalde Landskassen.

2. Hovedpunkter i forslaget

2.1. Gældende ret

Forbruger- og Konkurrencestyrelsens behandling af anmeldte fusioner er i dag underlagt en række frister, der i særlige tilfælde kan forlænges. En anmeldt fusion betragtes efter den gældende § 20, stk. 5, som automatisk godkendt, hvis Forbruger- og Konkurrencestyrelsen ikke inden for de gældende frister når at færdigbehandle fusionen og træffe en endelig afgørelse om godkendelse eller forbud.

Fristerne begynder at løbe, når en fusionsanmeldelse kan betragtes som fuldstændig. I nogle tilfælde viser det sig imidlertid efterfølgende, at styrelsen har brug for flere oplysninger for at kunne vurdere de eventuelle skadelige virkninger af den anmeldte fusion. Efter de gældende regler har styrelsens behov for supplerende oplysninger ingen indvirkning på fristerne.

Konkurrencenævnet har ansvaret for den overordnede administration af konkurrenceloven og regler udstedt i medfør af denne. Det følger af de nugældende regler, at formanden og medlemmerne udnævnes af Naalakkersuisut for en periode på op til 4 år ad gangen. Der er ikke i den nugældende lovgivning taget højde for den situation, at der ikke ved ophøret af det fungerende nævns funktionsperiode er udpeget et nyt nævn. Konsekvensen heraf er, at der ikke altid med sikkerhed er et funktionsdygtigt konkurrencenævn, som kan træffe afgørelser og dermed hindre, at sagsbehandlingen kan gennemføres uden forsinkelser.

Forbruger- og Konkurrencestyrelsen har efter de gældende regler ikke mulighed for at iværksætte en markedsefterforskning.

Forbruger- og Konkurrencestyrelsen har i dag hjemmel til at foretage en kontrolundersøgelse af en virksomhed i de tilfælde, hvor styrelsen har en formodning om en overtrædelse af konkurrenceloven, og på baggrund af undersøgelsen at gribe ind over for dokumenterede konkurrenceproblemer via udstedelse af både adfærdsmæssige og strukturelle påbud til markedsaktørerne. Kontrolundersøgelser kan betragtes som et led i Konkurrencenævnets kontrol - eller tilsynsvirksomhed - med konkurrencelovens overholdelse. En kontrolundersøgelse er et indledende processkridt, som kan føre til, at Konkurrencenævnet træffer en forvaltningsretlig afgørelse. Den nugældende lovgivning giver dog ikke mulighed for at undersøge og gribe ind over for strukturer og adfærd på et marked, der skaber konkurrencemæssige problemer, uden at der foreligger overtrædelser af konkurrencereglerne.

Konstateres det på baggrund af en kontrolundersøgelse, at der foreligger - eller har foreligget - en konkurrencebegrænsning i strid med konkurrencelovens § 6, stk. 1, eller § 11, stk. 1, kan Konkurrencenævnet udstede et påbud, jf. § 28, stk. 1. Et påbud kan udstedes, så snart Konkurrencenævnet konstaterer, at forbuddet i § 6 eller § 11 er overtrådt. Et påbud indeholder en meddelelse om, at en forbudt adfærd skal bringes til ophør, ligesom et påbud desuden kan indeholde særlige vilkår.

Konkurrencenævnet kan desuden afgøre en sag ved at gøre de tilsagn, som en virksomhed afgiver til imødekommelse af Forbruger- og Konkurrencestyrelsens betænkeligheder i relation til § 6, stk. 1, og § 11, stk. 3, bindende, uden at Konkurrencenævnet konstaterer, om der har fundet en overtrædelse sted, jf. § 29, stk. 1.

I forbindelse med sagsoplysningen kan Forbruger- og Konkurrencestyrelsen ikke altid kun forlade sig på parternes oplysninger, men kan også have behov for at indhente oplysninger fra tredjemand.

Efter de nugældende regler er sager efter konkurrenceloven generelt undtaget fra offentlighed, jf. landstingslov om offentlighed i forvaltningen. En generel undtagelse fra offentlighed skyldes, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen i forbindelse med administrationen af loven kommer i besiddelse af en lang række oplysninger, herunder fortrolige oplysninger om virksomheder, som ved offentliggørelse eller udlevering vil kunne medføre uberettiget konkurrencemæssig fordel for nogle eller skade for andre.

Dog finder offentlighedslovens regler om indsigt i egne forhold anvendelse. Det betyder, at den, hvis personlige forhold er omtalt i en sag, kan få indsigt i de oplysninger, som en myndighed har om den pågældende. Det fremgår af bemærkningerne til den nugældende § 24, stk. 1, 2. pkt., at indsigt i egne forhold alene gælder for virksomheder – og ikke fysiske personer – i sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse efter konkurrenceloven. Det fremgår dog ikke klart af den gældende lovtekst.

Dagbøder og tvangsbøder udstedt i medfør af konkurrenceloven tilfalder i dag statskassen.

Efter de nugældende regler udnævner Naalakkersuisut 1 medlem af Konkurrencenævnet efter indstilling fra forbrugerorganisationer i forening. Der findes p.t. ingen forbrugerorganisationer. Der er derfor behov for en lovændring.

I dag fremgår Konkurrencenævnets afstemningsregler ingen steder. Det foreslås derfor, at nævnets afstemningsregler fremover fremgår af konkurrenceloven.

2.2 Forslagets indhold

Med forslaget foreslås for det første, at der indføres mulighed for, at fristerne for behandling af en anmeldt fusion kan afbrydes ekstraordinært, hvis de deltagende virksomheder ikke indsender yderligere oplysninger, som Forbruger- og Konkurrencestyrelsen har krævet til vurderingen af fusionen. Efter de gældende regler har styrelsens behov for supplerende oplysninger for at kunne foretage en reel og dækkende vurdering af alle relevante aspekter af den anmeldte fusion ingen indvirkning på fristerne. Det indebærer imidlertid en risiko for, at en fusion skal betragtes som automatisk godkendt, hvis fusionsdeltagerne er længe om at indsende supplerende oplysninger. Forslaget har til formål at hindre, at en fusion godkendes, uden at der er foretaget en tilstrækkelig undersøgelse af den, blot fordi de gældende frister for behandlingen udløber.

Det foreslås endvidere, at der indføres en mulighed for, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen via en markedsefterforskning kan gribe ind over for dokumenterede konkurrenceproblemer, uden at der er truffet afgørelse om, at konkurrencelovens forbudsbestemmelser er overtrådt.

Ifølge forslaget skal Forbruger- og Konkurrencestyrelsen efter beslutning fra Konkurrencenævnet kunne indlede en markedsefterforskning af adfærd eller strukturer i en eller flere erhvervssektorer for at afgøre, om der er forhold, der tydeligt svækker den effektive konkurrence med skadevirkninger for forbrugere eller andre virksomheder. For eksempel om der er unormalt høje priser eller avancer i en branche på grund af strukturelle konkurrencemæssige problemer eller uhensigtsmæssige adfærdsmønstre, som dog ikke skyldes ulovlig adfærd hos nogen virksomheder.

Dette indebærer, at Konkurrencenævnet ikke blot kan føre et legalitetstilsyn med overholdelsen af konkurrencelovens forbudsbestemmelser, men også et økonomisk tilsyn med uhensigtsmæssige markedsforhold og strukturer, som svækker konkurrencen.

Hvis styrelsen vurderer og kan dokumentere, at der foreligger forhold, der tydeligt svækker konkurrencen, indebærer forslaget videre, at styrelsen for at fremme en effektiv konkurrence kan afslutte markedsefterforskningen med at udstede adfærdsmæssige påbud. Det vil efter forslaget ikke være en forudsætning for sådanne påbud, at Konkurrencenævnet har fastslået, at der foreligger en overtrædelse af konkurrencereglernes forbudsbestemmelser.

Et eventuelt indgreb skal dog være egnet til at afhjælpe det eller de forhold, som efterforskningen har dokumenteret tydeligt, svækker konkurrencen, og indgrebet skal være proportionalt i forhold til de dokumenterede konkurrenceproblemer.

Det foreslås, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen senest 2 år efter offentliggørelsen af en beslutning fra Konkurrencenævnet om, at der kan iværksættes en markedsefterforskning, skal afslutte markedsefterforskningen med enten en afgørelse om påbud eller om at gøre tilsagn bindende eller med en offentliggørelse af, at markedsefterforskningen afsluttes. Dette skal sikre, at virksomhederne i den branche, markedsefterforskningen vedrører, har klarhed over, hvornår efterforskningen forventes afsluttet.

Et andet element i ændringsforslaget vedrører offentliggørelse af oplysninger. I forbindelse med sagsoplysningen af konkurrencesager indhenter Forbruger- og Konkurrencestyrelsen ofte oplysninger fra tredjemand. I praksis sker dette ved, at tredjemand får tilsendt ikke-fortrolige oplysninger, som indgår i sagsbehandlingen. For at sikre optimale rammer for styrelsens oplysning af en sag, foreslås det, at det lovfæstes, at oplysninger og dokumenter, der indgår i sagsbehandlingen, og hvortil styrelsen har behov for tredjemands bemærkninger, kan offentliggøres. Offentliggørelsen skal ske under iagttagelse af de gældende regler om undtagelse af offentliggørelse af oplysninger om bl.a. drifts- og forretningshemmeligheder.

Forslaget udvider Konkurrencenævnets adgang til at kræve alle oplysninger udleveret, som er nødvendige for at vurdere, om et forhold er omfattet af Inatsisartutlovens bestemmelser, til også at gælde for oplysninger, som skønnes nødvendige for udførelsen af de opgaver, konkurrencemyndighederne med forslaget generelt vil blive tillagt i konkurrenceloven. Det fastslås endvidere, at også eksterne leverandører og fysiske personer kan afkræves oplysninger.

Forslaget lægger op til, at der indføres hjemmel til, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan kræve oplysninger af virksomheder til brug for sektorundersøgelser, samt offentliggøre resultatet heraf. Målet med en sektorundersøgelse er at få indblik i konkurrence- og markedsforholdene i en sektor. Styrelsens krav om oplysninger vil som i andre tilfælde, hvor oplysninger kan kræves udleveret, kunne håndhæves ved pålæg af tvangsbøder eller bøder.

Det foreslås desuden, at Konkurrencenævnets funktionsperiode kan forlænges udover den nuværende periode på 4 år, hvis der ved funktionsperiodens ophør ikke er udpeget et nyt nævn. Formålet med ændringen af bestemmelsen i § 27, stk. 2, er at sikre, at der altid er et funktionsdygtigt konkurrencenævn, som kan træffe afgørelser og dermed hindre, at sagsbehandlingen kan gennemføres uden forsinkelser.

Samtidig foreslås, at ordlyden i § 24 ændres således, at det klart fremgår af lovteksten, at der alene er adgang til indsigt i egne forhold for virksomheder i sager, hvori der er eller vil blive truffet en afgørelse. Sager og undersøgelser efter konkurrenceloven er generelt undtaget reglerne om aktindsigt i offentlighedsloven, idet der dog er ret til indsigt i egne forhold. Baggrunden for ændringen er, at bestemmelsens nuværende ordlyd indebærer en for vid

adgang til indsigt i egne forhold i forhold til, hvad der er hensigtsmæssigt i forhold til undersøgelser i konkurrencesager.

Det foreslås også, at sager og undersøgelser efter konkurrenceloven skal være undtaget fra persondatalovens regler om oplysningspligt over for fysiske personer, samt retten for registrerede fysiske personer til indsigt.

Persondatalovens regler om meddelelser og indsigt kan potentielt føre til en udhuling af formålet med, at disse sager og undersøgelser netop er undtaget fra indsigt i medfør af offentlighedsloven, ligesom det kan være ressourcekrævende i hvert enkelt tilfælde at skulle vurdere, om meddelelse konkret kan undlades eller indsigt konkret kan afslås i medfør af de eksisterende undtagelsesbestemmelser i persondataloven.

For det første drejer sager og undersøgelser efter konkurrenceloven sig om virksomheders aftaler og adfærd, og formålet med, at offentlighedsloven ikke finder anvendelse på sager og undersøgelser er netop, at disse oplysninger i vidt omfang er fortrolige. Det vil derfor være skadeligt, hvis for eksempel en medarbejder fra én virksomhed i medfør af persondataloven kan få ret til oplysning om eller indsigt i, hvorvidt der er registreret oplysninger om den pågældende medarbejder i materiale indhentet fra en anden virksomhed. Herigennem kan medarbejderen og den virksomhed, som den pågældende er ansat i, få indsigt i en anden virksomheds forhold. Det kan også være skadeligt for efterforskningen og for de undersøgte virksomheder.

For det andet har fysiske personer ikke på samme måde som virksomheder en interesse i at få oplysninger om eller indsigt i oplysninger om dem selv i sager og undersøgelser efter konkurrenceloven.

Det skyldes, at sagerne og undersøgelserne som nævnt drejer sig om virksomheder. Derfor vil Forbruger- og Konkurrencestyrelsens behandling som udgangspunkt ikke have konsekvenser for hovedparten af de registrerede fysiske personer, der måtte være nævnt heri. Samtidig vil sagerne og undersøgelserne primært indeholde oplysninger om fysiske personers ageren i deres funktion som for eksempel ledere eller medarbejdere i de undersøgte virksomheder. Det vil for eksempel være navne, e-mailadresser og arbejdsrelateret korrespondance, der er oplysninger, som de pågældende må forvente vil kunne indgå i en sag mod eller undersøgelse af en virksomhed.

For enkelte medarbejdere vil Forbruger- og Konkurrencestyrelsens sagsbehandling kunne have en eventuel, indirekte og afledt konsekvens. Det drejer sig om ledelsen eller en overordnet ansat, herunder direktøren, i en virksomhed, som efter omstændighederne kan ifalde et personligt bødeansvar. En virksomheds ledelse eller en overordnet ansat vil

imidlertid via den pågældendes funktion allerede være bekendt med sagen som følge af virksomhedens ret til partsaktindsigt og partshøring m.v. Herudover vil de pågældende under en eventuel bødesag ved domstolene være sikret ret til indsigt og forsvar m.v. i medfør af reglerne i retsplejelov for Grønland. Derfor er en oplysningspligt og indsigtsret efter persondataloven ikke også nødvendig, ej heller for disse personer.

For det tredje vil det være meget ressourcekrævende at behandle anmodninger om indsigt i medfør af persondatalovens regler. Det skyldes, at der ofte er meget betydelige mængder af oplysninger i en sag eller undersøgelse efter konkurrenceloven, og det vil være meget ressourcekrævende at identificere, hvilke oplysninger der kunne være ret til indsigt i. Det vil ikke være hensigtsmæssigt, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen skal anvende ressourcer herpå, når styrelsens sager og undersøgelser ikke retter sig mod fysiske personer, og det samtidig vil være på bekostning af håndhævelsen af konkurrenceloven.

Efter de gældende regler om udnævnelse af medlemmer til Konkurrencenævnet udnævnes 1 af medlemmerne efter indstilling fra forbrugerorganisationer i forening. I fraværet af forbrugerorganisationer i Grønland, foreslås det, at der i stedet udnævnes 1 medlem med særlig indsigt i forbrugermæssige forhold, og at det er Naalakkersuisut, der udnævner medlemmet på baggrund af en forudgående ansøgningsproces. Det foreslås således, at sekretariatet for nævnet senest 3 måneder før udnævnelsen skal annoncere i et landsdækkende medie og på Forbruger- og Konkurrencestyrelsens hjemmeside, at interesserede kandidater kan ansøge om at blive det medlem af nævnet, der har særlig indsigt i forbrugermæssige forhold.

Det foreslås endvidere at indsætte Konkurrencenævnets stemmeregler i loven. De fremgik tidligere af en nu ophævet bekendtgørelse.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget forventes ikke at medføre ekstraudgifter for det offentlige. Udgifter til nye aktiviteter forventes afholdt inden for Forbruger- og Konkurrencestyrelsen eksisterende bevilling, da det ikke er hensigten at udvide styrelsens samlede aktivitetsniveau.

Administrativt vil forslaget derfor forventeligt kræve en vis omprioritering af styrelsens ressourcer, herunder fokus på nye uddannelses- og opkvalificeringstiltag i forhold til medarbejderne.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget forventes ikke at have væsentlige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Der kan opstå begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet for den del af forslaget, som omhandler markedsefterforskning og sektorundersøgelser.

Forslagets understøttelse af velfungerende markeder med virksom konkurrence vil på sigt overordnet kunne indebære positive indirekte konsekvenser for erhvervslivet generelt, i form af en mere effektiv ressourceanvendelse.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget forventes ikke at have miljø-, natur- eller folkesundhedsmæssige konsekvenser.

6. Menneskerettigheder og konsekvenser for borgerne

Forslaget forventes ikke at have direkte konsekvenser for borgerne.

Forslagets understøttelse af velfungerende markeder vil indirekte kunne indebære en fordel for borgerne i deres egenskab af forbrugere.

Forslaget har ingen konsekvenser for borgernes menneskerettigheder.

7. Konsekvenser for udenrigsrelationer og regionalpolitik, samt øvrige konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have konsekvenser for udenrigsrelationer og regionalpolitik.

Den foreslåede ændring af formuleringen i § 34, stk. 1 og 2, vil gøre det muligt for Forbruger- og Konkurrencestyrelsen at videregive oplysninger til konkurrencemyndighederne i Danmark og på Færøerne inden for Rigsfællesskabet.

Der er tale om en sproglig præcisering.

Det er allerede muligt i dag at videregive oplysninger til konkurrencemyndighederne i de nordiske lande.

8. Høring af myndigheder og organisationer mv.

Forslaget har i perioden mellem den 21. november 2025 – 15. december 2025 været offentliggjort på høringsportalen på Naalakkersuisuts hjemmeside. Der henvises i øvrigt til bilag 2.

Forslaget har i samme periode været i høring hos følgende høringsparter:

Formandens Departement
Departementet for Boliger og Infrastruktur
Departementet for Finanser og Skatter
Departementet for Sociale Anliggender, Arbejdsmarked og Indenrigsanliggender
Konkurrencenævnet
Grønlands Erhverv
SIK
NUSUKA
KNAPK
Kommuneqarfik Sermersooq
Kommune Qeqertalik
Avannaata Kommunua
Kommune Kujalleq
Qeqqata Kommunua
Nalik Ventures
Advokatforeningen Grønlandske Advokater
Grønlands Revision
BDO
Grønlandsbanken
Bankivik

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at der indføres stk. 6-7, i den gældende § 20. Det foreslås, at fristerne i § 20, stk. 1-4, afbrydes ekstraordinært, hvis Konkurrencenævnet på grund af omstændigheder, der kan tilskrives en af de deltagende virksomheder, har krævet oplysninger efter § 30, og dette krav ikke er efterkommet inden for den frist, som nævnet har fastsat.

Det foreslås, at fristerne afbrydes, indtil de krævede oplysninger er kommet frem til nævnet.

Efter forslaget skal nævnet fastsætte en frist for afgivelse af de krævede oplysninger. Fristen vil blive fastsat efter en konkret vurdering, hvor nævnet bl.a. tager i betragtning, hvilke oplysninger der anmodes om, hvor sent i processen anmodningen fremsættes, og hvilke muligheder de deltagende virksomheder har for at fremskaffe de oplysninger, som der er behov for.

Efter forslaget afbrydes fristerne for behandling af fusionssagen kun, hvis de krævede oplysninger ikke er kommet frem til nævnet inden for den frist, som nævnet har fastsat for virksomhederne. Nævnet vil således ikke fastsætte en ny frist, men afvente virksomhedernes levering af de ønskede oplysninger, alt imens fristerne, der følger af § 20, stk. 1-4, er afbrudt.

Fristerne begynder at løbe på ny, når de ubedte oplysninger er kommet frem til nævnet.

Ved anmodning om oplysninger efter den gældende § 30 vil nævnet oplyse en virksomhed om fristen for levering af de ønskede oplysninger og om, at manglende levering vil medføre en afbrydelse af fristerne.

Når oplysningerne leveres, vil nævnet vurdere, om de leverede oplysninger svarer til dem, som nævnet har anmodet om. Er dette ikke tilfældet, træffer nævnet beslutning om, at fristerne er afbrudt, indtil de ubedte oplysninger er kommet frem til nævnet.

Til nr. 2

Det foreslås, at den gældende kapiteloverskrift til kapitel 6 ændres til ”Offentlighed, aktindsigt og behandling af personoplysninger”. Baggrunden herfor er den nyaffattede § 24 b, om behandling af personoplysninger i sager og undersøgelser efter konkurrenceloven, jf. forslagets § 1, nr. 5.

Som følge heraf foreslås overskriften for lovens kapitel 6 ændret, så den er i overensstemmelse hermed.

Til nr. 3

Det foreslås, at § 24 affattes på ny og opdeles i flere stykker samt i en ny § 24 a for at gøre lovtæksten mere tydelig og lettere forståelig.

Den nuværende konkurrencelovs § 24, stk. 2-5, udskilles derfor til en ny § 24 a, stk. 1-4. Se nedenfor under nr. 4.

Den materielle ændring i § 24 omhandler virksomheders adgang til indsigt i egne forhold.

Det foreslås, at ordlyden af § 24, stk. 1, 2. pkt., ændres til et nyt stk. 2 og stk. 3, så det klart fremgår af lovtæksten, at der alene er adgang til indsigt i egne forhold for virksomheder og i sager, hvori der er eller vil blive truffet en afgørelse.

Forslaget indebærer, at der kun er ret til indsigt i egne forhold for virksomheder. Virksomhedernes ret omfatter ret til indsigt i virksomhedens egne oplysninger, dvs. oplysninger der vedrører virksomheden, herunder oplysninger om virksomhedens medarbejdere i deres virke som medarbejdere for virksomheden. Retten til indsigt i egne forhold omfatter ikke ret til indsigt i oplysninger om andre virksomheders forhold, herunder en anden virksomheds tekniske indretninger, tekniske fremgangsmåder, drifts- og forretningsforhold eller andre fortrolige oplysninger.

Et selskabs anmodning om indsigt i egne forhold omfatter som udgangspunkt kun oplysninger om det pågældende selskab og ikke oplysninger om f.eks. datterselskabers forhold. Disse må hver især anmode om indsigt i egne forhold.

Den praktiske betydning af, at en virksomheds ret til indsigt i egne forhold kun gælder for afgørelsessager er, at der f.eks. ikke er adgang til indsigt i egne forhold i indledende sager oprettet i forbindelse med gennemførelsen af en kontrolundersøgelse, idet der ikke træffes afgørelse i sådanne sager. Først fra det tidspunkt, hvor en undersøgelsessag ændrer karakter til at rette sig mod en mulig materiel afgørelse efter konkurrenceloven, vil sagen være en afgørelsessag.

Til nr. 4

Der er alene foretaget mindre sproglige justeringer i ordlyden til den foreslåede § 24 a, stk. 1, i forhold til den gældende inatsisartutlovs § 24, stk. 2.

Ordlyden i den foreslåede § 24 a, stk. 2-4, er enslydende med den gældende lovs § 24, stk. 3-5.

Opdelingen af den gældende lovs § 24 i 2 separate bestemmelser (§ 24 og § 24 a) er foretaget med henblik på at skabe en mere overskuelig struktur.

Til nr. 5

Det foreslås i en ny § 24 b, at registrerede fysiske personer ikke skal have tilsendt en underretning i medfør af kapitel 8 i lov om behandling af personoplysninger (lov nr. 429 af 31. maj 2000, som sat i kraft for Grønland ved anordning nr. 1238 af 14. oktober 2016, og ændret ved anordning nr. 898 af 26. juni 2023), hvis der måtte være registreret personoplysninger om dem i en sag eller undersøgelse efter konkurrenceloven.

Det foreslås desuden, at registrerede fysiske personer ikke har indsigt i medfør af kapitel 9 i lov om behandling af personoplysninger i sager og undersøgelser efter konkurrenceloven.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der ikke er ret til meddelelse om eller indsigt i behandling af personoplysninger i sager og undersøgelser efter konkurrenceloven. Det skal derfor ikke vurderes fra sag til sag, om meddelelse om behandling af personoplysninger konkret kan undlades, eller anmodninger om indsigt konkret kan afslås, i medfør af de eksisterende undtagelsesbestemmelser i kapitel 8 og 9 i persondataloven.

Det indebærer tillige, at der heller ikke i sager om aktindsigt er adgang til at få indsigt i medfør af kapitel 9 i lov om behandling af personoplysninger, for så vidt aktindsigten angår sager og undersøgelser efter konkurrenceloven.

Dette indebærer for eksempel, at personer, der er nævnt i en virksomheds kundedatabase eller interne mails, utvivlsomt ikke skal underrettes, hvis Forbruger- eller Konkurrencestyrelsen behandler en igangværende sag mod virksomheden, hvori kundedatabasen eller de interne mails indgår i sagsmaterialet.

Forslaget berører ikke virksomhedernes ret til orientering om og indsigt i Forbruger- og Konkurrencestyrelsens sagsbehandling.

Til nr. 6

Det foreslås, at formanden for og medlemmerne af Konkurrencenævnet som hidtil udnævnes for en periode af op til 4 år. Hvis der ved en funktionsperiodes ophør ikke er udnævnt et nyt nævn, fungerer nævnet som hidtil, indtil et nyt nævn udnævnes.

Til nr. 7

Det foreslås at ændre bestemmelsen, således at udnævnelsen af medlemmer efter indstilling fra forbrugerorganisationer udgår. Ændringen sker som følge af, at der i praksis ikke er tilstedeværende forbrugerorganisationer, som kan forestå en fælles indstilling. Det vurderes derfor ikke længere hensigtsmæssigt at opretholde et krav om indstilling fra forbrugerorganisationer. Udnævnelsen efter indstilling fra erhvervsorganisationer og kommunerne videreføres uændret, herunder kravet om særlig indsigt i offentlig erhvervsvirksomhed for det kommunalt indstillede medlem.

Til nr. 8

Det foreslås samtidig, at der indsættes et nyt stykke i bestemmelsen, hvorefter Naalakkersuisut udnævner 1 medlem med særlig indsigt i forbrugermæssige forhold. Bestemmelsen skal sikre, at forbrugerinteresser fortsat varetages i nævnets sammensætning, selv om indstillingsretten for forbrugerorganisationerne udgår. Det er hensigten, at Naalakkersuisut ved udnævnelsen lægger vægt på relevant erfaring og viden inden for forbrugerforhold, herunder f.eks. indsigt i forbrugerbeskyttelse, forbrugeradfærd eller regulering på området.

Det foreslås, at Naalakkersuisut udnævner medlemmet, og at sekretariatet for nævnet senest 3 måneder før udnævnelsen skal annoncere i et landsdækkende medie og på Forbruger- og Konkurrencestyrelsens hjemmeside, at interesserede kandidater kan ansøge om at blive det medlem af nævnet, der har særlig indsigt i forbrugermæssige forhold.

Denne fremgangsmåde er valgt for at få flest mulige kvalificerede ansøgere og for at gøre processen så åben og borgerinddragende som mulig.

Til nr. 9

Konkurrencenævnets afstemningsregler fremgik tidligere af den nu ophævede bekendtgørelse nr. 12 af 23. juli 2015 om Konkurrencenævnets forretningsorden og dets virksomhed.

Afstemningsreglerne er ikke medtaget i den gældende bekendtgørelse nr. 8 af 3. februar 2025 om Konkurrencenævnets virksomhed.

Afstemningsreglerne foreslås nu i stedet indsat i konkurrenceloven.

Afstemningsreglerne i forslaget § 27 a, stk. 2 og stk. 3, gælder både ved skriftlig votering og ved afstemninger under Konkurrencenævnets møder.

Til nr. 10

Til § 30, stk. 1

I medfør af den foreslåede § 30, stk. 1, kan Konkurrencenævnet og Forbruger- og

Konkurrencestyrelsen indhente oplysninger med henblik på udførelsen af de opgaver, som de er tillagt efter konkurrenceloven, samt som hidtil for at vurdere om et forhold er omfattet af Inatsisartutlovens bestemmelser.

Da Forbruger- og Konkurrencestyrelsen er sekretariat for Konkurrencenævnet, vil det i praksis være styrelsen, der indhenter oplysninger til nævnet på dets vegne, jf. § 26, stk. 2.

Det er konkurrencemyndighederne selv, der skønner, hvilke oplysninger der er nødvendige for deres arbejde. Skønnet skal foretages i overensstemmelse med de almindelige forvaltningsretlige regler om saglighed og proportionalitet.

Der kan kun indhentes oplysninger i medfør af bestemmelsen til brug for opgaver, som myndighederne er tillagt efter konkurrenceloven. Det vil sige opgaver, der enten skal eller kan udføres med hjemmel i netop denne lov, såsom legalitetstilsyn, jf. § 26, stk. 1 og 2, markedsefterforskning, jf. de foreslåede §§ 30 a – 30 e, eller sektorundersøgelser, jf. den foreslåede § 30 f.

De oplysninger, som myndighederne kan kræve, skal være oplysninger, som den pågældende har adgang til. Det er uden betydning, om den pågældende har ejerskabet over oplysningerne, eller har påtaget sig en aftaleretlig forpligtelse til at holde dem hemmelige over for andre.

Der kan for eksempel være tale om oplysninger, der er lagret i en cloudløsning, eller på en ekstern server. Det vil i den forbindelse være uden betydning, om serveren fysisk er placeret i eller uden for Grønland; afgørende vil være, at oplysningerne er tilgængelige for den, der er genstand for et krav om oplysninger.

For eksempel vil en ekstern IT-konsulentvirksomhed, der driver en webshop eller et journaliseringssystem for en anden virksomhed, kunne forpligtes til at udlevere elektronisk lagrede data fra disse.

Hvis der er tale om en begrundet mistanke om en ulovlig handling, som kan medføre foranstaltninger efter kriminalloven, kan den mistænkte dog ikke afkræves yderligere oplysninger vedrørende handlingen i medfør af bestemmelsen.

Ønsker den mistænkte ikke at bidrage frivilligt til afklaringen af, hvad der sket, må forholdet i stedet anmeldes til politiet, der så varetager den videre efterforskning efter reglerne i Retsplejelov for Grønland. Dette er begrundet i forbuddet mod selvinkriminering i lov om Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, der værner enhver mod at være retligt forpligtet til at videregive oplysninger, der vil medføre, at den pågældende bliver foranstaltet efter kriminalloven.

Til § 30, stk. 2.

I medfør af § 30, stk. 2, kan der som hidtil blandt andet kræves fremlæggelse af regnskaber, regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data. Der er tale om eksempler på typer af kommercielle oplysninger, som typisk vil kunne være relevante at indhente, men opregningen er ikke udtømmende. Alle typer oplysninger i ethvert format vil således kunne indhentes, når de har relevans for udførelsen af myndighedsopgaven.

Til § 30, stk. 3

I medfør af § 30, stk. 3, fastsættes det, hvem der kan tilpligtes til af afgive oplysninger.

Ifølge bemærkningerne til den gældende § 30 indeholder bestemmelsen hjemmel til, at der kan indhentes oplysninger fra offentlige og private virksomheder, sammenslutninger og offentlige myndigheder.

Virkingen af den foreslåede bestemmelse vil være, at oplysningspligten foruden virksomheder, virksomhedssammenslutninger og offentlige myndigheder påhviler enhver anden juridisk eller fysisk person.

Det vil ikke være et krav, at en fysisk person repræsenterer eller er ansat i en virksomhed. Proportionalitetsprincippet vil dog medføre, at konkurrencemyndighederne ofte bør være tilbageholdende med at afkræve oplysninger fra fysiske personer, som ikke har ledende stillinger på topchefniveau eller driver selvstændig enkeltmandsvirksomhed, selv hvis det undtagelsesvist kunne være relevant.

Ifølge forslaget § 1, nr. 14 (§ 37), vil den, der undlader at afgive fuldstændige og korrekte oplysninger som svar på et krav om oplysninger, kunne blive pålagt tvangsbøder med henblik på at tvinge den pågældende til at afgive fuldstændige og korrekte oplysninger. Tvangsbøder vil efter den foreslåede bestemmelse kunne pålægges en virksomhed, en virksomhedssammenslutning eller en anden juridisk person samt en fysisk person, der undlader at afgive de pågældende oplysninger.

En forsætlig eller uagtsom afgivelse af ukorrekte, ufuldstændige eller vildledende oplysninger som svar på et krav om oplysninger vil endvidere kunne indebære, at den pågældende vil kunne pålægges en bøde, jf. forslaget § 1, nr. 17 (§ 38, stk. 1, nr. 14).

Hvis de pågældende oplysninger er afgivet af en fysisk person, men på en virksomheds vegne, er det ikke den fysiske person, men derimod virksomheden, der i givet fald vil kunne pålægges en bøde for urigtige m.v. oplysninger. En fysisk person, der ikke repræsenterer eller er ansat i en virksomhed, eller som driver en enkeltmandsvirksomhed, vil dog kunne

pålægges en selvstændig bøde for urigtige m.v. oplysninger.

Til § 30, stk. 4

Det foreslåede krav i § 30, stk. 4, om, at der skal være tale om en rimelig frist, inden for hvilken Forbruger- og Konkurrencestyrelsen skal have modtaget de krævede oplysninger, er en lovfæstelse af gældende administrativ praksis. Overskrides fristen, vil der efter omstændighederne kunne anvendes tvangsbøder, jf. § 37, stk. 1, nr. 1, eller ske foranstaltning med bøde, jf. § 38, stk. 1, nr. 13.

Når der indhentes oplysninger til brug for Konkurrencenævnets virksomhed, indhentes disse af Forbruger- og Konkurrencestyrelsen som sekretariat for nævnet, jf. § 26, stk. 2 i den gældende Inatsisartutlov. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen fastsætter derfor også fristen i disse tilfælde.

Til § 30 stk. 5

Den foreslåede bestemmelse i § 30, stk. 5, er identisk med den gældende § 30, stk. 3, og der tilsigtes ingen ændringer.

Bestemmelsen skal som hidtil sikre Forbruger- og Konkurrencestyrelsen hjemmel til at indhente oplysninger på vegne af de øvrige nordiske konkurrencemyndigheder med henblik på håndhævelse af nationale konkurrenceregler.

Til nr. 11

Det foreslås, at der som § 30 a-f indsættes nye bestemmelser om markedsefterforskning og sektorundersøgelser.

Forslaget indebærer, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan indlede en markedsefterforskning med henblik på at afgøre, om der er adfærd eller strukturer, som svækker konkurrencen, uden at der er truffet en afgørelse om, at konkurrencereglerne er overtrådt. Iværksættelse af en markedsefterforskning forudsætter en forudgående beslutning fra Konkurrencenævnet. Derved sikres det, at Konkurrencenævnets ekspertise inddrages i beslutningen om eventuelt at iværksætte en markedsefterforskning og fastlæggelsen af omfanget heraf.

Hvis det viser sig, at der er adfærd eller strukturer, som tydeligt svækker den effektive konkurrence, kan Forbruger- og Konkurrencestyrelsen udstede adfærdsmæssige påbud for at afhjælpe den identificerede svækkelse og fremme effektiv konkurrence i den eller de pågældende sektorer.

Der er alene tale om en regulering af virksomhedens fremadrettede adfærd.

Forbruger- og Konkurrencestyrelsen skal dokumentere, at svækkelsen af konkurrencen er tydelig og har så væsentlige skadevirkninger, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen vurderer, at der er juridisk grundlag for at gribe ind i form af et adfærdsmæssigt påbud. Det skal også kunne dokumenteres, at et påbud er nødvendigt, rimeligt og proportionalt i forhold til at afhjælpe den identificerede konkurrencesvækkelse og fremme effektive konkurrenceforhold.

En markedsefterforskning kan føre til, at en virksomhed eller enhver anden juridisk person gives et påbud, jf. forslaget til § 30 b, stk. 1. Markedsefterforskningen kan også føre til, at styrelsen gør et tilsagn, som en virksomhed har afgivet, bindende.

Der vil imidlertid ikke være tale om en afgørelse om overtrædelse af konkurrencereglerne, og derfor vil virksomhederne heller ikke kunne sanktioneres for den hidtidige adfærd, som et påbud angår.

Hvis en virksomhed undlader at efterkomme et adfærdsmæssigt påbud eller et tilsagn, som er gjort bindende, vil en sådan manglende efterlevelse dog kunne sanktioneres.

Til § 30 a, stk. 1

Den foreslåede bestemmelse i § 30 a, stk. 1, vil medføre, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen efter beslutning fra Konkurrencenævnet kan indlede en markedsefterforskning af adfærd eller strukturer i en eller flere erhvervssektorer, hvis Konkurrencenævnet finder tegn på, at der er forhold, der svækker den effektive konkurrence i den eller de pågældende sektorer.

Konkurrencenævnet vil have et vidt skøn i forhold til, hvornår der kan være grundlag for at indlede en markedsefterforskning.

Bestemmelsen skal supplere Forbruger- og Konkurrencestyrelsens eksisterende muligheder for at gøre tilsagn bindende eller udstede påbud ved konstaterede overtrædelser af loven.

Det vil være Forbruger- og Konkurrencestyrelsen, der skal vurdere, om problemer med adfærd eller strukturer, der svækker konkurrencen, konkret bedst løses ved, at styrelsen anvender de eksisterende indgrebsmuligheder i konkurrenceloven, afgiver en begrundet udtalelse i medfør af konkurrenceloven § 2, stk. 4, eller gennemfører en markedsefterforskning efter den foreslåede bestemmelse.

Til § 30 a, stk. 2

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen, inden Konkurrencenævnet træffer beslutning efter forslaget til stk. 1, skal gennemføre en offentlig høring om styrelsens udkast til beslutning om at indlede en markedsefterforskning, inden der træffes endelig beslutning om at iværksætte en markedsefterforskning. Høringen giver mulighed for, at alle relevante interessenter gives mulighed for at afgive høringssvar om deres vurdering af konkurrenceforholdene, og herunder f.eks. hvilke forhold det vil være relevant at lade markedsefterforskningen omfatte.

Høringen over udkastet til beslutning vil normalt omfatte angivelse af 1) den eller de erhvervssektorer, som markedsefterforskningen påtænkes at omfatte, 2) de relevante markedsaktører og myndigheder, som Forbruger- og Konkurrencestyrelsen er bekendt med, 3) den eller de strukturer eller adfærd, som styrelsen planlægger, at markedsefterforskningen skal omfatte, og 4) baggrunden for, at styrelsen overvejer at indlede markedsefterforskningen.

Den offentlige høring kan gennemføres ved, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen offentliggør udkast til beslutning om en påtænkt markedsefterforskning som en nyhed på Forbruger- og Konkurrencestyrelsens hjemmeside. Herudover retter styrelsen direkte henvendelse til de relevante markedsaktører og ressortmyndigheder, og opfordrer dem til at komme med deres bemærkninger inden for en fastsat frist. Fristen vil afhænge af sagens konkrete omstændigheder, men vil typisk være 3 til 4 uger.

Til § 30 a, stk. 3

Det foreslåede stk. 3 vil medføre, at hvis Konkurrencenævnet i henhold til stk. 1, beslutter, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen skal indlede en markedsefterforskning, skal styrelsen offentliggøre, at markedsefterforskningen indledes med angivelse af, hvad der er omfattet heraf, herunder information om den planlagte proces, tidsplan, informationsindsamling mv. Offentliggørelsen forventes at ske på Forbruger- og Konkurrencestyrelsens hjemmeside.

Til § 30 b, stk. 1

Det foreslås i stk. 1, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen som led i gennemførelsen af en markedsefterforskning skal have mulighed for at udstede adfærdsmæssige påbud.

Påbud kan udstedes, hvis det vurderes, at adfærd eller strukturer i en eller flere erhvervssektorer tydeligt svækker den effektive konkurrence, og at det er nødvendigt at gribe ind.

Formålet med påbuddet er at afhjælpe den identificerede svækkelse og fremme effektive konkurrenceforhold i den eller de pågældende sektorer, i lighed med eksemplerne i konkurrencelovens § 28, stk. 1, nr. 1-4.

Det vil formentlig ofte være hensigtsmæssigt, at udstedte påbud til visse virksomheder i en branche følges op af tilsvarende lovgivningsmæssige tiltag i den pågældende branche, så alle aktuelle og fremtidige aktører i branchen bliver underlagt de samme regler og rammebetingelser. Dette er dog et politisk spørgsmål, som må afgøres konkret i hvert enkelt tilfælde, typisk med inddragelse af de relevante ressortmyndigheder på området.

Til § 30 b, stk. 2

Et påbud kan udstedes til en virksomhed, en virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person.

Kravet om en tydelig svækkelse medfører også, at de skadevirkninger, som en adfærd eller strukturer medfører, skal være så væsentlige, at de kan begrunde et indgreb med det påtænkte adfærdsmæssige påbud. For eksempel uforklarligt og uforholdsmæssigt høje priser og avancer i en branche set i forhold til, hvad man ud fra virksomhedernes driftsomkostninger m.v. i en grønlandsk kontekst ville kunne forvente under effektiv konkurrence.

Konkurrencenævnets mulighed for at gribe ind er derfor begrænset til at gælde for konkurrenceproblemer af en vis betydning, så der ikke kan gribes ind over for forhold, der alene indebærer mindre negative virkninger på konkurrencen. Kravet om tydelighed indebærer derfor også, at Konkurrencenævnet i et adfærdsmæssigt påbud skal begrunde, hvorfor svækkelsen af konkurrencen er tydelig.

Det præciseres i den forbindelse, at der alene er tale om adfærdsmæssige påbud.

Forbruger- og Konkurrencestyrelsen skal endvidere vurdere, at et påbud vil kunne afhjælpe den konstaterede svækkelse af konkurrencen og vil kunne fremme effektive konkurrenceforhold.

Til § 30 b, stk. 3

Det foreslås videre, at et påbud skal kunne gælde for en bestemt periode eller uden tidsbegrænsning.

Til § 30 b, stk. 4

Det foreslås, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen forud for udstedelsen af påbud skal høre relevante markedsdeltagere og ressortmyndigheder over de påtænkte påbud, således at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen ved udstedelsen af påbuddene kan inddrage sektorspecifikke forhold og markedsdeltagernes synspunkter og herunder afklare, om de påtænkte påbud efter deres vurdering vil kunne løse eventuelle konkurrencemæssige problemer, samt afklare om der er modstående hensyn.

Til § 30 b, stk. 5

Det foreslås i stk. 5, at et påbud skal være rimeligt, nødvendigt og proportionalt for at sikre den effektive konkurrence. Ved valget mellem to lige effektive påbud vil Forbruger- og Konkurrencestyrelsen i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet skulle vælge det mindst indgribende for parterne.

Ved vurderingen af, hvorvidt det er proportionalt at pålægge en virksomhed, en virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person et påbud, vil det skulle indgå, om der eventuelt er forhold ved den adfærd eller struktur, som tydeligt svækker konkurrencen, der indebærer fordele for forbrugere eller andre virksomheder, som opvejer de konkurrencemæssige problemer. I givet fald vil dette skulle indgå i proportionalitetsvurderingen.

Til § 30 c, stk. 1

Det foreslås i § 30 c, stk. 1, at i tilfælde, hvor Forbruger- og Konkurrencestyrelsen vurderer, at adfærd eller strukturer i en eller flere erhvervssektorer svækker den effektive konkurrence i den eller de pågældende erhvervssektorer, skal styrelsen efter høring af relevante ressortmyndigheder og markedsdeltagere kunne træffe afgørelse om at gøre tilsagn, som en virksomhed, en virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person har afgivet, bindende, hvis styrelsen vurderer, at tilsagnene kan afhjælpe svækkelsen og fremme effektive konkurrenceforhold i den eller de pågældende sektorer.

Forbruger- og Konkurrencestyrelsen overvåger som led i sit almindelige legalitetstilsyn gennemførelsen af tilsagn, der efter stk. 1 er gjort bindende.

En virksomhed, en virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person vil kunne tilbyde at afgive tilsagn på ethvert tidspunkt af sagen, herunder i sagens indledende fase. Da Forbruger- og Konkurrencestyrelsen ikke nødvendigvis har afsluttet sin vurdering af sagen på det tidspunkt, hvor en virksomhed m.v. tilbyder at afgive tilsagn, vil der ikke ved tilsagnsløsninger være samme krav til, at styrelsen påviser, at konkurrencen er tydeligt svækket, som hvis en virksomhed m.v. skal pålægges påbud efter forslaget til § 30 b, stk. 1.

Det vil således efter forslaget være tilstrækkeligt for at gøre tilsagn, som en virksomhed m.v. har afgivet, bindende, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen vurderer, at der i den eller de pågældende erhvervssektorer, er adfærd eller strukturer, som efter styrelsens vurdering svækker konkurrencen, samt at styrelsen vurderer, at tilsagnene kan afhjælpe denne svækkelse og fremme effektive konkurrenceforhold.

Til § 30 c, stk. 2

Det foreslås, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen skal høre relevante markedsdeltagere, inden der eventuelt træffes afgørelse om at gøre tilsagn bindende. Herudover foreslås det, ligesom i forslaget til § 30 b, stk. 4, at styrelsen skal høre relevante ressortmyndigheder, inden der træffes afgørelse. Der henvises til bemærkningerne til forslaget under § 30 b, stk. 4.

Til § 30 c, stk. 3

Afgørelsen vil kunne gælde for en bestemt periode eller uden tidsbegrænsning og skal fastslå, at der efter afgivelsen af bindende tilsagn ikke længere er grund til, at styrelsen udsteder påbud efter forslaget til § 30 b, stk. 1.

Det foreslås, at § 29, stk. 2-3, skal finde tilsvarende anvendelse for tilsagn, som gøres bindende efter den foreslåede bestemmelse. Det indebærer, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen vil kunne udstede påbud, der er nødvendige for at sikre en rettidig og korrekt opfyldelse af de afgivne tilsagn, samt at afgørelsen under visse omstændigheder kan tilbagekaldes.

Til § 30 d, stk. 1

Det foreslås, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen, når styrelsen udsteder påbud efter § 30 b, stk. 1 eller gør et tilsagn bindende efter § 30 c, stk. 1, forpligtes til at sende en orientering til de virksomheder, virksomhedssammenslutninger eller andre juridiske personer, der er parter i sagen.

Til § 30 d, stk. 2

Det foreslås, at der ikke vil være en pligt for styrelsen til at offentliggøre udkast til en sådan afgørelse, men at styrelsen kan vælge at offentliggøre udkastet. Det foreslås i den forbindelse, at konkurrencelovens § 24 a, stk. 3, skal iagttages ved eventuel offentliggørelse. Det betyder, at ved offentliggørelse skal fortrolige oplysninger om tekniske forhold, herunder forskning, produktionsområder, produkter samt drifts- og forretningshemmeligheder ikke offentliggøres, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller den virksomhed, oplysningen angår. Det betyder endvidere, at oplysninger om enkelte kunders forhold i virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet, ikke vil blive offentliggjort.

Til § 30 d, stk. 3

I forslagens § 30 d, stk. 3, foreslås det, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen skal partshøre adressaterne forud for en afgørelse om et påbud efter § 30 b, stk. 1, eller om at gøre tilsagn bindende efter § 30 c, stk. 1.

Til § 30 d, stk. 4

Partshøringen sker med en frist på 6 uger.

Til § 30 d, stk. 5

Fristen for yderligere partshøring efter reglerne i sagsbehandlingsloven er sat til 3 uger.

Hvis sagen allerede har været forelagt Konkurrencenævnet, kan fristen fastsættes til mindre end 3 uger.

Til § 30 e, stk. 1

Det foreslås efter § 30 e, stk. 1, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen senest 2 år efter offentliggørelse af Konkurrencenævnets beslutning om, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan indlede en markedsefterforskning, enten skal træffe afgørelse om påbud efter forslaget til § 30 b, stk. 1, eller afgørelse om at gøre tilsagn bindende efter forslaget til § 30 c, stk. 1, eller offentliggøre, at markedsefterforskningen afsluttes.

Selv om en markedsefterforskning måtte blive afsluttet uden påbud eller tilsagn, vil dette ikke være til hinder for, at styrelsen offentliggør hele eller dele af det analysearbejde, som styrelsen har foretaget under markedsefterforskningen.

Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan beslutte at afslutte en markedsefterforskning før udløbet af den foreslåede frist på 2 år, hvis styrelsen vurderer, at der ikke er grundlag for at træffe afgørelse om adfærdsmæssige påbud eller for at gøre tilsagn bindende.

En markedsefterforskning er ikke til hinder for, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen samtidig behandler eller indleder behandling af andre sager vedrørende en eller flere af de virksomheder m.v., der er part i en markedsefterforskning.

Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan dog ikke behandle eller indlede behandling af andre sager vedrørende et muligt påbud til en eller flere af de virksomheder m.v., der er part i en markedsefterforskning, som vedrører præcis de samme forhold, som er omfattet af en verserende markedsefterforskning.

Styrelsen vil ligeledes ikke efterfølgende kunne indlede en sag mod en virksomhed, en virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person om en mulig overtrædelse af konkurrenceloven vedrørende præcis samme forhold, som er omfattet af påbud eller tilsagn afgivet af virksomheden m.v. i forbindelse med markedsefterforskningen.

Hvis Forbruger- og Konkurrencestyrelsen derimod beslutter at afslutte en markedsefterforskning uden at træffe en afgørelse om påbud eller om at gøre tilsagn bindende, vil styrelsen have mulighed for at indlede en sag mod virksomheden m.v. om en mulig overtrædelse af konkurrenceloven.

Inden udløbet af den foreslåede frist på 2 år vil Forbruger- og Konkurrencestyrelsen skulle:

- 1) Gennemføre en markedsundersøgelse, hvor der i fornødent omfang indsamles oplysninger fra relevante markedsaktører og ressortmyndigheder og den eller de virksomheder, virksomhedssammenslutninger eller andre juridiske personer, der er parter, til brug for vurderingen af, om der er forhold, der svækker den effektive konkurrence, og hvad der kan være relevante påbud eller andre tiltag.
- 2) Tage stilling til og dokumentere, hvorvidt der er forhold, der tydeligt svækker den effektive konkurrence, og om det er nødvendigt at udstede påbud for at sikre den effektive konkurrence.
- 3) Vurdere, hvordan et påbud skal udformes, så det fremmer den effektive konkurrence og samtidig er proportionalt.
- 4) Skulle sikre partsinddragelse via bl.a. partshøring.

For at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan gennemføre en markedsefterforskning og herunder eventuelt træffe afgørelse om påbud eller tilsagn inden udløbet af den foreslåede frist, skal styrelsen relativt hurtigt kunne indhente de nødvendige oplysninger om konkurrenceforholdene fra relevante markedsaktører med flere.

Derfor vil styrelsen kunne fastsætte frister, inden for hvilke relevante aktører, ressortmyndigheder og den eller de virksomheder m.v., der er parter, skal besvare anmodninger om oplysninger. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen vil i den forbindelse kunne gøre brug af den eksisterende mulighed for at anvende tvangsbøder, ligesom en virksomhed m.v. vil kunne pålægges en bøde for enten at undlade at afgive oplysninger eller at afgive urigtige oplysninger.

Til § 30 e, stk. 2

Det foreslås i § 30 e, stk. 2, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen skal kunne træffe beslutning om at forlænge tidsfristen med op til 6 måneder, og at styrelsen i givet fald offentliggør beslutningen herom. Styrelsen vil kunne træffe beslutning om at forlænge fristen, hvis styrelsen vurderer, at det er nødvendigt af hensyn til gennemførelsen af markedsefterforskningen.

Til § 30 e, stk. 3

Det foreslås i § 30 e, stk. 3, at bestemmelserne i konkurrencelovens §§ 31 og 32 skal finde tilsvarende anvendelse for en markedsefterforskning. § 30 finder direkte anvendelse.

Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan herefter kræve alle oplysninger, som styrelsen skønner nødvendige for at gennemføre en markedsefterforskning og foretage uanmeldte kontrolundersøgelser med henblik på at tilvejebringe oplysninger til brug for markedsefterforskningen.

Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan således også i forbindelse med markedsefterforskninger få adgang til en virksomheds eller sammenslutnings lokaler og transportmidler, eksterne databehandlere eller ansattes private hjem, med henblik på dér at gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver oplysning.

Da markedsundersøgelser ikke indebærer en formodning for, at en virksomhed har begået lovovertrædelser, bør Forbruger- og Konkurrencestyrelsen i medfør af det almindelige forvaltningsretlige proportionalitetsprincip dog generelt være tilbageholdende med at foretage uanmeldte kontrolundersøgelser, medmindre dette er absolut nødvendigt for at kunne gennemføre markedsundersøgelsen og et proportionalt indgreb i forhold til de mulige effekter af markedsundersøgelsen.

Dette hensyn tilgodeses også ved kravet om, at der skal foreligge en retskendelse fra Retten i Grønland, før en kontrolundersøgelse kan udføres, jf. § 31, stk. 4 i den gældende Inatsisartutlov. Forbruger- og Konkurrencestyrelsens vurdering af, at en kontrolundersøgelse bl.a. er nødvendig og proportional, er således underlagt forudgående domstolskontrol.

Til § 30 f, stk. 1

Med den foreslåede § 30 f, stk. 1, kan Forbruger- og Konkurrencestyrelsen foretage undersøgelse af en bestemt sektor. Det kaldes en sektorundersøgelse. Ved en sektorundersøgelse forstås en undersøgelse af en bestemt branche eller industri ("sektor"), for eksempel bank- og forsikringsbranchen eller detailhandlen.

Formålet med en sektorundersøgelse er at få indblik i konkurrence- og markedsforholdene inden for en sektor. Det er ikke et krav, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen forudgående skal kunne dokumentere konkurrenceproblemer inden for en sektor, førend en sektorundersøgelse kan iværksættes.

Målet med en sektorundersøgelse er at få afdækket, om der er konkurrenceproblemer inden for en sektor, og i givet fald af hvilken art. Det kan bl.a. være relevant at foretage undersøgelser af en sektor, hvis der optræder høje prisstigninger, tvivl om avanceforhold eller forskellige bindinger på aftagerne.

Gennemførelse af en sektorundersøgelse kræver ikke en beslutning fra Konkurrencenævnet og er ikke underlagt reglerne om markedsefterforskning i §§ 30 a - 30 e. En gennemført sektorundersøgelse kan derfor heller ikke i sig selv udgøre et grundlag for udstedelse af forbud eller påbud.

Til § 30 f, stk. 2

Der foreslås indført hjemmel til, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan udføre kontrolundersøgelser hos virksomheder og sammenslutninger af virksomheder til brug for udarbejdelsen af sektorundersøgelser, som svarer til de kontrolundersøgelser der kan udføres i medfør af §§ 31-32. Den foreslåede § 30 om afkrævning af oplysninger vil finde direkte anvendelse og nævnes derfor ikke.

Forslaget indebærer, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen får samme mulighed for at udføre kontrolundersøgelser, der er nødvendige for sektorundersøgelsen, som styrelsen har mulighed for at kræve til brug for sin tilsynsvirksomhed, jf. inatsisartutlovens §§ 31 og 32.

Forbruger- og Konkurrencestyrelsens krav om oplysninger vil typisk fremsættes ved en skriftlig henvendelse til en virksomhed, jf. § 30, men kan også, hvor dette undtagelsesvist skønnes påkrævet, ske via en kontrolundersøgelse.

Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan således også i forbindelse med sektorundersøgelser få adgang til en virksomheds eller sammenslutnings lokaler og transportmidler, eksterne databehandlere eller ansattes private hjem, med henblik på dér at gøre sig bekendt med og tage kopi af enhver oplysning.

Da sektorundersøgelser ikke indebærer en formodning for, at en virksomhed har begået lovovertrædelser, bør Forbruger- og Konkurrencestyrelsen i medfør af det almindelige forvaltningsretlige proportionalitetsprincip dog generelt være tilbageholdende med at foretage uanmeldte kontrolundersøgelser, medmindre dette er absolut nødvendigt for at kunne gennemføre sektorundersøgelsen og et proportionalt indgreb i forhold til de mulige indsigter fra sektorundersøgelsen.

Dette hensyn tilgodeses også ved kravet om, at der skal foreligge en retskendelse fra Retten i Grønland, før en kontrolundersøgelse kan udføres, jf. § 31, stk. 4 i den gældende Inatsisartutlov. Forbruger- og Konkurrencestyrelsens vurdering af, at en kontrolundersøgelse bl.a. er nødvendig og proportional, er således underlagt forudgående domstolskontrol.

Til § 30 f, stk. 3

Efter den foreslåede § 30 f, stk. 3, kan Forbruger- og Konkurrencestyrelsen, på samme måde som styrelsen hidtil har offentliggjort konkurrenceanalyser m.v., offentliggøre resultaterne af en sektorundersøgelse. Styrelsen skal i forbindelse med offentliggørelsen iagttage reglerne om fortrolighed, jf. den foreslåede § 24 a, stk. 3.

Det forudsættes, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen inden offentliggørelsen sender resultaterne af en sektorundersøgelse i høring hos den, der måtte være væsentligt og individuelt berørt af sektorundersøgelsen.

Til nr. 12

Det foreslås, at ordlyden af den gældende § 34, stk. 1 og 2, ændres, så videregivelse af oplysninger ikke sker til landes konkurrencemyndigheder, men til konkurrencemyndigheder.

Den foreslåede ændring af formuleringen i § 34, stk. 1 og 2 vil gøre det muligt for Forbruger- og Konkurrencestyrelsen at videregive de pågældende oplysninger til f.eks. konkurrencemyndighederne i Danmark og på Færøerne.

Til nr. 13

Det foreslås, at der indføres hjemmel for Forbruger- og Konkurrencestyrelsen til at offentliggøre ikke-fortrolige udgaver af de dokumenter, der indgår i en sag, som styrelsen behandler, med henblik på at indhente tredjemands bemærkninger hertil.

Dokumenter, der indgår i Forbruger- og Konkurrencestyrelsens sagsbehandling, og hvortil styrelsen kan have behov for tredjemands bemærkninger, kan f.eks. være en meddelelse om betænkeligheder eller en klagepunktsmeddelelse, som sendes til orientering til en part, eller et tilsagn, som en virksomhed afgiver med henblik på at opnå godkendelse af en fusion.

Tredjemand skal forstås som alle andre end parten i den pågældende sag og kan f.eks. være leverandører, kunder eller konkurrencer til den undersøgte virksomhed.

Offentliggørelsen af dokumenter fra sagsbehandlingen kan ske på to måder: Enten ved en målrettet henvendelse til tredjemand med henblik på at indhente dennes bemærkninger, eller ved en generel offentliggørelse af et dokument på Forbruger- og Konkurrencestyrelsens hjemmeside.

Det tydeliggøres, at det er ikke-fortrolige udgaver af dokumenterne, som offentliggøres eller udleveres. Det indebærer, at det pågældende dokument ikke må indeholde oplysninger om tekniske forhold mv. eller drifts- og forretningshemmeligheder.

Til nr. 14

Det foreslås, at den gældende § 37 i konkurrenceloven om tvangsbøder ændres på 3 punkter:

For det første foreslås det, at § 37, stk. 1, nr. 1, ændres, så der indføres hjemmel til at pålægge tvangsbøder i tilfælde af manglende afgivelser af pligtmæssige oplysninger ikke blot til Konkurrencenævnet, men også til Forbruger- og Konkurrencestyrelsen.

Virkingen af den foreslåede ændring vil være, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan pålægge tvangsbøder til en virksomhed, en virksomhedssammenslutning eller enhver anden

fysisk eller juridisk person, der har tilsidesat en pligt til at afgive oplysninger, uanset om oplysningerne skal afgives til brug for en myndighedsopgave, der løses på vegne af Konkurrencenævnet, jf. § 26, stk. 2, eller til brug for en myndighedsopgave der i medfør af konkurrenceloven varetages af styrelsen som selvstændig myndighed, såsom gennemførelse af sektorundersøgelser, jf. den foreslåede § 30 f.

For det andet foreslås det, at § 37, stk. 1, nr. 3, ændres, så der indføres hjemmel til at pålægge tvangsbøder i tilfælde af manglende overholdelse af et tilsagn, som er gjort bindende efter forslaget til § 30 c, stk. 1.

Virkingen af den foreslåede bestemmelse vil være, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan pålægge tvangsbøder til en virksomhed, en virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person, over for hvilken styrelsen har gjort et afgivet tilsagn bindende efter den foreslåede bestemmelse i § 30 c, stk. 1, hvis virksomheden m.v. ikke overholder tilsagnet.

Forslaget vil svare til den eksisterende mulighed efter den gældende bestemmelse i konkurrencelovens § 37, nr. 3, hvorefter der kan pålægges tvangsbøder for manglende overholdelse af tilsagn, som er gjort bindende i medfør af § 29.

For det tredje foreslås det, at de tvangsbøder, som i medfør af § 37, stk. 1 kan pålægges for at tvinge en virksomhed med flere til at afgive oplysninger eller efterkomme et vilkår, påbud eller bindende tilsagn, skal tilfalde Landskassen. Dette præciseres med tilføjelsen af et stk. 2. til bestemmelsen.

Ved fastsættelsen af en tvangsbødes størrelse skal der tages udgangspunkt i formålet med tvangsbøden – som er at få virksomheden til at handle efter anmodningen eller overholde tilsagnet – sammenholdt med proportionalitetsprincippet. Faktorer, der kan tages udgangspunkt i, er blandt andet virksomhedens omsætning og økonomi, hvor alvorlig undladelsen er, samt om der er tale om gentagelsestilfælde.

Til nr. 15

Det foreslås i § 38, stk. 1, nr. 11, at der indføres hjemmel til at idømme bøde i tilfælde af manglende overholdelse af et tilsagn, som er gjort bindende efter forslaget til § 30 c, stk. 1.

Virkingen af den foreslåede bestemmelse vil være, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen vil kunne pålægge bøder til en virksomhed, en virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person, over for hvilken styrelsen har gjort et afgivet tilsagn bindende efter den foreslåede bestemmelse i § 30 c, stk. 1, hvis virksomheden m.v. ikke overholder tilsagnet.

Forslaget vil svare til den eksisterende mulighed efter den gældende bestemmelse i konkurrencelovens § 38, stk. 1, nr. 11, hvorefter der kan pålægges bøde for manglende overholdelse af tilsagn, som er gjort bindende i medfør af § 29, stk. 1.

Til nr. 16

Efter gældende ret kan der i henhold til konkurrencelovens § 38, stk. 1, pålægges bøde til den, der forsætligt eller groft uagtsomt begår en række opregnede overtrædelser af konkurrencereglerne.

Det foreslås i § 38, stk. 1, nr. 12, at der også skal være mulighed for at pålægge bøde, hvis den pågældende forsætligt eller groft uagtsomt undlader at efterkomme et påbud efter den foreslåede bestemmelse i § 30 b, stk. 1.

Den foreslåede hjemmel til sanktionering af manglende overholdelse af et påbud svarer til de øvrige sanktionsbestemmelser i konkurrenceloven. Det vil være en forudsætning for pålæggelse af en bøde, at virksomheden m.v. har handlet forsætligt eller groft uagtsomt.

Til nr. 17

Efter den gældende § 38, stk. 1, nr. 14, kan der pålægges bøde ved forsætlig eller groft uagtsom afgivelse af urigtige, vildledende eller ufyldstgørende oplysninger til Konkurrencenævnet eller Forbruger- og Konkurrencestyrelsen af betydning for en sag, hvortil oplysningerne indhentes.

Det foreslås med den ændrede formulering af § 38, stk. 1, nr. 14, at der herudover også skal være mulighed for at pålægge bøde, hvis der forsætligt eller groft uagtsomt afgives urigtige eller vildledende oplysninger eller forties oplysninger af betydning for gennemførelsen af en sektorundersøgelse, hvortil oplysningerne indhentes. Ved en sektorundersøgelse forstås en undersøgelse af en bestemt branche eller industri ("sektor"), der udføres på baggrund af og med hjemmel i den foreslåede § 30 f.

Bestemmelsen vil typisk være relevant, hvis der formelt er blevet anmodet om pligtmæssig indsendelse af oplysninger i medfør af § 30, stk. 1, men den finder også anvendelse på urigtige, vildledende eller ufyldstgørende oplysninger af betydning for en sag eller sektorundersøgelse, som på myndighedens anmodning er blevet afgivet frivilligt.

Til § 2

Til stk. 1.

Det foreslås, at inatsisartutloven træder i kraft den 1. juli 2026.

Til stk. 2.

Det foreslås, at inatsisartutloven ikke vil finde anvendelse på fusioner, hvor en fusionsaftale er indgået, et overtagelsestilbud er offentliggjort eller en kontrollerende andel erhvervet inden lovens ikrafttræden. Virkningen af den foreslåede bestemmelse vil være, at for sådanne sager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Bilag 1

Forslaget sammenholdt med gældende lov	
<i>Gældende formulering</i>	<i>Forslaget</i>
	§ 1 I Inatsisartutlov nr. 1 af 15. maj 2014 om konkurrence, jf. Selvstyrets lovbekendtgørelse nr. 2 af 26. marts 2021, som ændret ved Inatsisartutlov nr. 55 af 25. november 2024, foretages følgende ændringer:
	<p>1. I § 20 indsættes som stk. 6-7: ” <i>Stk. 6.</i> Fristerne i stk. 1-4 afbrydes ekstraordinært, såfremt Konkurrencenævnet har krævet oplysninger til brug for vurdering af, om fusionen kan godkendes, og</p> <p>1) kravet skyldes omstændigheder, der kan tilskrives en af de deltagende virksomheder, og</p> <p>2) Konkurrencenævnet har fastsat en svarfrist, der ikke er overholdt af en af de deltagende virksomheder.</p> <p><i>Stk. 7.</i> En fristafbrydelse, jf. stk. 6, opretholdes, indtil de krævede oplysninger er kommet frem til nævnet.”</p>
Kapitel 6 <i>Offentlighed og aktindsigt</i>	<p>2. Overskriften til kapitel 6 affattes således: “Kapitel 6 <i>Offentlighed, aktindsigt og behandling af personoplysninger”</i></p>
§ 24. Landstingslov om offentlighed i forvaltningen gælder ikke for sager efter denne inatsisartutlov, bortset fra sager om fastsættelse af bestemmelser efter § 4, stk. 2,	<p>3. § 24 affattes således: ” § 24. Landstingslov om offentlighed i forvaltningen gælder ikke for sager efter denne Inatsisartutlov, bortset fra sager om</p>

<p>§ 7, stk. 6, § 8 stk. 2, 2. pkt., § 9, 2. pkt., § 10, stk. 1, § 11, stk. 6, § 12, stk. 3, 2. pkt. og stk. 5, 2. pkt., § 15, stk. 4, § 17, stk. 3, § 26, stk. 3, og § 34, stk. 3. Dog finder § 4, stk. 2, og § 6 i landstingslov om offentlighed i forvaltningen anvendelse. 1. og 2. pkt. gælder tillige, når oplysninger tilvejebragt efter denne inatsisartutlov er videregivet til en anden forvaltningsmyndighed.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Konkurrencenævnets begrundede udtalelse og Naalakkersuisuts svar efter § 2, stk. 4, samt Konkurrencenævnets afgørelser truffet i medfør af inatsisartutloven skal offentliggøres. Endvidere skal afgørelser truffet af Forbruger- og Konkurrencestyrelsen på Konkurrencenævnets vegne offentliggøres, såfremt afgørelsen skønnes at have betydning for forståelsen af anvendelsen af inatsisartutloven eller at være af interesse for offentligheden i øvrigt. I sager, hvor der med henvisning til § 38 idømmes eller vedtages en bøde, skal der ske offentliggørelse af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Konkurrencenævnet kan offentliggøre oplysninger om Konkurrencenævnets virksomhed og generelle redegørelser.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Ved offentliggørelse efter stk. 2 og 3 må oplysninger om tekniske forhold, herunder forskning, produktionsmåder, produkter samt drifts- og forretningshemmeligheder ikke offentliggøres, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller den virksomhed, oplysningen angår. Endvidere må oplysninger om enkelte kunders forhold i virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet, ikke offentliggøres.</p>	<p>fastsættelse af bestemmelser efter § 4, stk. 2, § 7, stk. 6, § 8, stk. 2, 2. pkt., § 9, 2. pkt., § 10, stk. 1, § 11, stk. 6, § 12, stk. 3, 2. pkt., §12, stk. 5, 2. pkt., § 15, stk. 4, § 17, stk. 3, § 26, stk. 3, og § 34, stk. 3.</p> <p><i>Stk. 2.</i> I sager, hvor der er eller vil blive truffet afgørelse efter denne Inatsisartutlov, har virksomheder, hvis egne forhold er omtalt i et dokument, uanset stk. 1 ret til aktindsigt i det omfang, der svarer til § 4, stk. 2, i landstingslov om offentlighed i forvaltningen.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Retten til indsigt i egne forhold, jf. stk. 2, gælder ikke for oplysninger om virksomheden, som er omtalt i dokumenter, der omhandler en anden virksomheds tekniske indretninger, tekniske fremgangsmåder og drifts- og forretningsforhold eller andre fortrolige oplysninger.</p> <p><i>Stk. 4.</i> I sager, hvor der vil blive truffet afgørelse efter denne Inatsisartutlov, finder § 6, stk. 1, i Landstingslov om offentlighed i forvaltningen tilsvarende anvendelse.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Stk. 1-4 gælder tillige, når oplysninger tilvejebragt efter denne Inatsisartutlov er videregivet til en anden forvaltningsmyndighed.”</p>
--	--

<p><i>Stk. 5.</i> Den, som skal afgive oplysninger til Konkurrencenævnet, kan over for nævnets formand begære, at oplysninger, som i medfør af stk. 4 ikke må udleveres eller gøres offentligt tilgængelige, heller ikke må afgives over for nævnets medlemmer. Formanden afgør endeligt, i hvilket omfang og i hvilken form oplysningerne bør afgives.</p>	
	<p>4. Efter § 24 indsættes:</p> <p>” § 24 a. Følgende afgørelser m.v. skal offentliggøres af den ansvarlige myndighed:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Konkurrencenævnets begrundede udtalelse. 2) Naalakkersuisuts svar efter § 2, stk. 4. 3) Forbruger- og Konkurrencestyrelsens afgørelser truffet på vegne af Konkurrencenævnet, såfremt afgørelsen skønnes at have betydning for forståelsen af anvendelsen af Inatsisartutloven eller at være af interesse for offentligheden i øvrigt. 4) Sager, hvor der med henvisning til § 38 idømmes eller vedtages en bøde. <p>Offentliggørelsen skal ske af dommen, bødevedtagelsen eller et resumé heraf.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Konkurrencenævnet kan offentliggøre oplysninger om Konkurrencenævnets virksomhed og generelle redegørelser.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ved offentliggørelse efter stk. 1 og 2 må oplysninger om tekniske forhold, herunder forskning, produktionsmåder, produkter samt drifts- og forretningshemmeligheder ikke offentliggøres, hvis det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller den virksomhed, oplysningen angår. Endvidere må oplysninger om enkelte kunders forhold i virksomheder, der er under tilsyn af Finanstilsynet, ikke offentliggøres.</p>

	<p><i>Stk. 4.</i> Den, som skal afgive oplysninger til Konkurrencenævnet, kan over for nævnets formand begære, at oplysninger, som i medfør af stk. 3 ikke må udleveres eller gøres offentligt tilgængelige, heller ikke må afgives over for nævnets medlemmer. Formanden afgør endeligt, i hvilket omfang og i hvilken form oplysningerne bør afgives.”</p>
	<p>5. Efter § 24 a: ” § 24 b. I sager og undersøgelser efter denne Inatsisartutlov finder reglerne om oplysningspligt og indsigtsret i kapitel 8 og 9 i lov om behandling af personoplysninger ikke anvendelse.”</p>
<p><i>Stk. 2.</i> Formanden og medlemmerne udnævnes af Naalakkersuisut for en periode på op til 4 år.</p>	<p>6. § 27, stk. 2, affattes således: ” <i>Stk. 2.</i> Formanden og medlemmerne af nævnet udnævnes af Naalakkersuisut for en periode på op til 4 år. Hvis et nyt nævn ikke er udnævnt ved periodens ophør, fungerer de hidtidige medlemmer dog fortsat i deres hverv, indtil et nyt nævn er udnævnt.”</p>
<p><i>Stk. 5.</i> Naalakkersuisut udnævner 1 medlem efter indstilling fra erhvervsorganisationer i forening, 1 medlem efter indstilling fra forbrugerorganisationer i forening, og 1 medlem med særlig indsigt i offentlig erhvervsvirksomhed efter indstilling fra kommunerne i forening.</p>	<p>7. § 27, stk. 5, affattes således: ” <i>Stk. 5.</i> Naalakkersuisut udnævner 1 medlem efter indstilling fra erhvervsorganisationer i forening og 1 medlem med særlig indsigt i offentlig erhvervsvirksomhed efter indstilling fra kommunerne i forening.”</p>
	<p>8. I § 27 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke: ” <i>Stk. 6.</i> Naalakkersuisut udnævner 1 medlem af Konkurrencenævnet med særlig indsigt i forbrugermæssige forhold. Sekretariatet for nævnet skal senest 3 måneder før udnævnelsen annoncere i et</p>

	<p>landsdækkende medie og på Forbruger- og Konkurrencestyrelsens hjemmeside, at interesserede kandidater kan ansøge til dette hverv.”</p> <p>Stk. 6 bliver herefter stk. 7.</p>
	<p>9. Efter § 27 indsættes:</p> <p>” § 27 a. Konkurrencenævnet træffer afgørelse ved skriftlig votering eller ved møde.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Nævnet er beslutningsdygtigt, når formanden, eller i dennes fravær næstformanden, og mindst 3 af de øvrige medlemmer er til stede.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Nævnets afgørelser træffes ved almindelig stemmeflerhed. I tilfælde af stemmelighed er formandens, eller i dennes fravær næstformandens, stemme afgørende.”</p>
<p>§ 30. Konkurrencenævnet kan kræve alle oplysninger udleveret, som er nødvendige for at vurdere om et forhold er omfattet af inatsisartutlovens bestemmelser.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Konkurrencenævnet kan herunder kræve fremlæggelse af regnskaber, regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data.</p> <p><i>Stk. 3.</i> De i stk. 1 nævnte oplysninger kan ligeledes kræves til brug for Forbruger- og Konkurrencestyrelsens bistand til konkurrencemyndighederne i Sverige, Norge, Island, Finland, Færøerne og Danmark, med henblik på disse myndigheders anvendelse af nationale konkurrenceregler.</p>	<p>10. § 30 affattes således:</p> <p>” § 30. Konkurrencenævnet og Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan kræve alle oplysninger udleveret, som den fysiske eller juridiske person, der modtager anmodningen, har adgang til, og som skønnes nødvendige for udførelsen af de opgaver, disse myndigheder er tillagt efter denne Inatsisartutlov, eller til afgørelse af, om et forhold er omfattet af Inatsisartutlovens bestemmelser.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Konkurrencenævnet og Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan herunder kræve fremlæggelse af regnskaber, regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Oplysningspligten efter stk. 1 påhviler en virksomhed, en</p>

	<p>virksomhedssammenslutning og enhver anden juridisk eller fysisk person.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Forbruger- og Konkurrencestyrelsen fastsætter en rimelig frist, inden for hvilken nævnet eller styrelsen skal have modtaget de krævede oplysninger.</p> <p><i>Stk. 5.</i> De i stk. 1 nævnte oplysninger kan ligeledes kræves til brug for Forbruger- og Konkurrencestyrelsens bistand til konkurrencemyndighederne i Sverige, Norge, Island, Finland, Færøerne og Danmark, jf. § 34, med henblik på disse myndigheders anvendelse af nationale konkurrenceregler.”</p>
	<p>11. Efter § 30 indsættes:</p> <p>” § 30 a. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan efter beslutning fra Konkurrencenævnet indlede en markedsefterforskning af adfærd eller strukturer i en eller flere erhvervssektorer, hvis Konkurrencenævnet finder tegn på, at der er forhold, der svækker den effektive konkurrence i den eller de pågældende sektorer.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Inden Konkurrencenævnet træffer beslutning efter stk. 1, gennemfører Forbruger- og Konkurrencestyrelsen en offentlig høring om nævnets udkast til beslutning om at indlede en markedsefterforskning.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Beslutter Konkurrencenævnet i henhold til stk. 1, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen skal indlede en markedsefterforskning, offentliggør Forbruger- og Konkurrencestyrelsen, at markedsefterforskningen indledes med angivelse af, hvad der er omfattet heraf.</p>

	<p>§ 30 b. Hvis Forbruger- og Konkurrencestyrelsen i forbindelse med en markedsefterforskning vurderer, at adfærd eller strukturer i en eller flere erhvervssektorer tydeligt svækker den effektive konkurrence, kan styrelsen udstede adfærdsmæssige påbud.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Påbuddene kan udstedes til en virksomhed, en virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person for at afhjælpe svækkelsen af den effektive konkurrence og fremme effektive konkurrenceforhold i den pågældende sektor.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Et påbud kan gælde for en bestemt periode eller uden tidsbegrænsning.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Styrelsen skal høre de relevante markedsdeltagere og resortmyndigheder inden udstedelse af påbuddet.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Et påbud efter stk. 1 skal være rimeligt, nødvendigt og proportionalt for at sikre den effektive konkurrence.</p> <p>§ 30 c. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan træffe afgørelse om at gøre tilsagn fra en virksomhed, en virksomhedssammenslutning eller enhver anden juridisk person bindende:</p> <ol style="list-style-type: none">1) hvis Forbruger- og Konkurrencestyrelsen vurderer, at adfærd eller strukturer i en eller flere erhvervssektorer svækker den effektive konkurrence i den eller de pågældende erhvervssektorer, og2) styrelsen vurderer, at tilsagnene kan afhjælpe svækkelsen og fremme effektive konkurrenceforhold i den eller de pågældende erhvervssektorer.
--	---

	<p><i>Stk. 2.</i> Styrelsen skal høre de relevante markedsdeltagere og resortmyndigheder inden udstedelse af påbuddet.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Afgørelser efter stk. 1 kan gælde for en bestemt periode eller uden tidsbegrænsning og skal fastslå, at der efter afgivelsen af bindende tilsagn ikke længere er grund til, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen udsteder påbud efter § 30 b, stk. 1. § 29, stk. 2-3, finder tilsvarende anvendelse.</p> <p>§ 30 d. Når Forbruger- og Konkurrencestyrelsen udsteder påbud efter § 30 b, stk. 1, eller gør et tilsagn bindende efter § 30 c, stk. 1, sender styrelsen en orientering til de virksomheder, virksomhedssammenslutninger eller andre juridiske personer, der er parter.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan offentliggøre udkast til afgørelse om påbud efter § 30 b, stk. 1, og udkast til afgørelse om at gøre tilsagn bindende efter § 30 c, stk. 1. § 24 a, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse på offentliggørelse af udkast til afgørelse efter 1. pkt.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Inden Forbruger- og Konkurrencestyrelsen udsteder påbud efter § 30 b, stk. 1, eller gør tilsagn bindende efter § 30 c, stk. 1, sender Forbruger- og Konkurrencestyrelsen et udkast til afgørelse til parterne.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Fristen for parternes afgivelse af bemærkninger er 6 uger.</p> <p><i>Stk. 5.</i> I sager, hvor der skal foretages yderligere partshøring efter sagsbehandlingsloven, er fristen for afgivelse af udtalelse 3 uger, medmindre sagen allerede har været forelagt for</p>
--	---

	<p>Konkurrencenævnet. I sidstnævnte tilfælde kan Forbruger- og Konkurrencestyrelsen fastsætte en kortere frist end 3 uger.</p> <p>§ 30 e. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen skal senest 2 år efter offentliggørelse af Konkurrencenævnets beslutning om en markedsefterforskning, jf. § 30 a, stk. 3, træffe afgørelse om:</p> <ul style="list-style-type: none">a) at udstede påbud efter § 30 b, stk. 1,b) at gøre tilsagn bindende efter § 30 c, stk. 1, ellerc) at offentliggøre, at markedsefterforskningen afsluttes. <p><i>Stk. 2.</i> Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan træffe beslutning om at forlænge tidsfristen med op til 6 måneder og offentliggør i givet fald beslutningen herom.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Inatsisartutlovens §§ 31 og 32 finder tilsvarende anvendelse på Forbruger- og Konkurrencestyrelsens markedsefterforskninger efter § 30 a, stk. 1.</p> <p>§ 30 f. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan foretage undersøgelser af en bestemt erhvervssektor eller af bestemte typer aftaler i forskellige sektorer (sektorundersøgelse) for at få indblik i konkurrenceforholdene i den eller de pågældende sektorer.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Bestemmelserne i §§ 31 og 32 finder tilsvarende anvendelse på Forbruger- og Konkurrencestyrelsens undersøgelser efter stk. 1.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan med de begrænsninger, der følger af § 24 a, stk. 3, offentliggøre resultaterne af en undersøgelse efter stk. 1.”</p>
--	--

<p>§ 34. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan til andre landes konkurrencemyndigheder under forbehold om gensidighed videregive oplysninger, som er omfattet af Forbruger- og Konkurrencestyrelsens tavshedspligt, og som er nødvendige for at fremme håndhævelsen af disse landes konkurrencelovgivning, herunder med henblik på at opfylde Grønlands bilaterale eller multilaterale forpligtelser inden for Rigsfællesskabet.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ved videregivelsen af oplysninger til andre landes konkurrencemyndigheder skal Forbruger- og Konkurrencestyrelsen betinge videregivelsen af, at oplysningerne:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) er undergivet en tilsvarende tavshedspligt hos modtageren, 2) udelukkende anvendes til det formål, som er fastsat i en gældende bilateral eller multilateral aftale, såfremt udvekslingen finder sted i medfør heraf, og 3) kun kan videregives med udtrykkeligt samtykke fra Forbruger- og Konkurrencestyrelsen og kun til det formål, som samtykket omfatter. 	<p>12. § 34, stk. 1 og 2, affattes således:</p> <p>” Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan til andre konkurrencemyndigheder under forbehold om gensidighed videregive oplysninger, som er omfattet af Forbruger- og Konkurrencestyrelsens tavshedspligt, og som er nødvendige for at fremme håndhævelsen af disse myndigheders konkurrencelovgivning, herunder med henblik på at opfylde Grønlands bilaterale eller multilaterale forpligtelser inden for Rigsfællesskabet.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ved videregivelsen af oplysninger til andre konkurrencemyndigheder skal Forbruger- og Konkurrencestyrelsen betinge videregivelsen af, at oplysningerne:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) er undergivet en tilsvarende tavshedspligt hos modtageren, 2) udelukkende anvendes til det formål, som er fastsat i en gældende bilateral eller multilateral aftale, såfremt udvekslingen finder sted i medfør heraf, og 3) kun kan videregives med udtrykkeligt samtykke fra Forbruger- og Konkurrencestyrelsen og kun til det formål, som samtykket omfatter.”
	<p>13. Efter § 34 indsættes:</p> <p>” § 34 a. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan offentliggøre dokumenter, der indgår i sagsbehandlingen, og hvortil der er behov for tredjemands bemærkninger. § 24 a, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse ved offentliggørelsen.”</p>
<p>§ 37. Naalakkersuisut eller den, som Naalakkersuisut bemyndiger hertil, kan pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder</p>	<p>14. § 37 affattes således:</p> <p>” § 37. Naalakkersuisut eller den, som Naalakkersuisut bemyndiger hertil, kan</p>

<p>til den, der undlader at:</p> <p>1) give de oplysninger, som Konkurrencenævnet kan kræve efter denne inatsisartutlov,</p> <p>2) efterkomme et vilkår eller et påbud meddelt efter denne inatsisartutlov, eller</p> <p>3) efterkomme et tilsagn, som er gjort bindende, jf. § 29.</p>	<p>pålægge daglige eller ugentlige tvangsbøder til den, der undlader at:</p> <p>1) give de oplysninger, som Konkurrencenævnet eller Forbruger- og Konkurrencestyrelsen kan kræve efter denne Inatsisartutlov,</p> <p>2) efterkomme et vilkår eller et påbud meddelt efter denne Inatsisartutlov, eller</p> <p>3) efterkomme et tilsagn, som er gjort bindende, jf. § 29 eller § 30 c, stk. 1.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Tvangsbøder, der pålægges efter stk. 1, tilfalder Landskassen.”</p>
<p>§ 38. Der kan idømmes bøde til den, der forsætligt eller groft uagtsomt:</p> <p>...</p> <p>11) overtræder eller undlader at efterkomme et tilsagn, som er gjort bindende efter § 29, stk. 1,</p>	<p>15. I § 38, stk. 1, nr. 11, indsættes efter ”§ 29, stk. 1, ”: ”eller § 30 c, stk. 1,”</p>
<p>§ 38. Der kan idømmes bøde til den, der forsætligt eller groft uagtsomt:</p> <p>...</p> <p>12) overtræder eller undlader at efterkomme et påbud efter § 29, stk. 2,</p>	<p>16. I § 38, stk. 1, nr. 12, indsættes efter ”§ 29, stk. 2, ”: ”eller § 30 b, stk. 1,”</p>
<p>14) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til Konkurrencenævnet eller Forbruger- og Konkurrencestyrelsen eller fortier oplysninger af betydning for den sag, hvortil oplysningerne indhentes.</p>	<p>17. § 38, stk. 1, nr. 14, affattes således:</p> <p>” 14) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til Konkurrencenævnet eller Forbruger- og Konkurrencestyrelsen eller fortier oplysninger af betydning for den sag eller sektorundersøgelse, hvortil oplysningerne indhentes.”</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>Inatsisartutloven træder i kraft den 1. juli 2026.</p>

	<p><i>Stk. 2.</i> Inatsisartutloven finder ikke anvendelse på fusioner, hvor en fusionsaftale er indgået, et overtagelsestilbud er offentliggjort eller en kontrollerende andel erhvervet inden Inatsisartutlovens ikrafttræden. For sådanne fusioner finder de hidtil gældende regler anvendelse.</p>
--	--

Bilag 2**Høringsnotat**

Forslaget har været i offentlig høring i perioden fra den 21. november 2025 til den 15. december 2025 på høringsportalen Naalakkersuisut.gl.

Forbruger og Konkurrencestyrelsen under Departementet for Erhverv, Råstoffer, Energi, Justitsområdet og Ligestilling modtog høringssvar fra følgende myndigheder, organisationer med videre:

Formandens Departement, SIK, Nalik Ventures, Kommuneqarfik Sermersooq, Grønlands Erhverv og Grønlandsbanken.

Modtagne høringssvar er gengivet nedenfor i forkortet udgave med almindelig skrift, mens Naalakkersuisuts kommentarer er anført med kursiv.

Følgende havde ingen bemærkninger: Formandens Departement, Nalik Ventures og Kommuneqarfik Sermersooq.

SIK

SIK skrev i sit høringssvar: ”SIK har følgende bemærkninger om, at konkurrencenævnet får større beføjelser i sin behandling af sager.

SIK tilslutter sig høring vedrørende forslag til Inatsisartutlov om ændring af Inatsisartutlov om Konkurrence.”

Naalakkersuisut tager SIKs bemærkninger til efterretning.

Grønlands Erhverv

Grønlands Erhverv finder det positivt, at der er fokus på at fremme den effektive konkurrence i samfundet ved muligheden for at gennemføre markedsundersøgelser, herunder at der kan udstedes påbud, selvom adfærden ikke er i direkte strid med konkurrencelovens regler.

Naalakkersuisut tager bemærkningerne til efterretning.

Grønlands Erhverv nævner, at det bør overvejes, at privatpersoner, organisationer og virksomheder kan anmelde konkurrenceforvridende adfærd med opfordring om, at der indledes en markedsundersøgelse. Det ville betyde, at det ikke kun er forhold, som Konkurrencenævnet selv opdager, der bliver undersøgt.

Det er allerede i dag muligt at kontakte Forbruger- og Konkurrencestyrelsen på mail og telefon – også i sager af den karakter, som GE nævner. Styrelsen behandler alle klager og anmeldelser, der kommer ind. Hvis der i fremtiden skulle komme en anmeldelse om konkurrenceforvridende adfærd med en opfordring om, at der indledes en markedsundersøgelse, vil denne henvendelse også blive behandlet.

Derudover eksisterer der en whistleblower ordning. Whistleblowerportalen er et sted, hvor man kan anmelde mistanke om overtrædelser af konkurrenceloven. Konkurrencenævnet forholder sig til alle anmeldelser, der kommer ind i whistleblowerportalen. Hvis en undersøgelse viser, at der er konkurrenceretlige problemer, opstartes en sag.

Der vurderes derfor ikke at være et behov for nye lovgivningsmæssige, administrative eller strukturelle tiltag for at imødekomme GEs forslag.

Grønlandsbanken A/S

Grønlandsbanken nævner, at forslaget giver myndighederne udvidet adgang til at kræve oplysninger fra undersøgte virksomheder.

Det er korrekt. Det er et af formålene med den foreslåede lovændring. De nye værktøjer i form af markedsefterforskning og sektorundersøgelser foreslås vedtaget for at sikre velfungerende markeder til gavn for forbrugerne og for samfundet som helhed.

Grønlandsbanken anfører, at forslaget åbner op for, at myndighederne må dele disse oplysninger med tredjepart. Grønlandsbanken anser det for et ikke proportionalt indgreb i virksomhedernes drift at dele disse data og oplysninger med en udenforstående tredjemand, selvom der ikke foreligger nogen brud på konkurrencelovgivningen.

Det beror på en misforståelse, at konkurrencemyndighederne vil dele en virksomheds fortrolige forretningsmæssige oplysninger med virksomhedens konkurrenter. Det ville være i modstrid med konkurrencelovens formål.

Således er det i medfør af § 34 a, 2. pkt., ikke-fortrolige udgaver af dokumenter, som kan offentliggøres eller udleveres. Det indebærer, at det pågældende dokument ikke må indeholde oplysninger om tekniske forhold mv. eller drifts- og forretningshemmeligheder.

Det er Grønlandsbankens opfattelse, at forslaget fremstår ukonkret på dette område i forhold til at beskrive, hvad der skal deles med hvilke tredjemænd og med henblik på hvilket resultat.

Se svaret ovenfor.

Grønlandsbanken nævner, at forslaget ikke indeholder en beskrivelse af, hvad myndighederne gør for at sikre, at oplysningerne, efter at myndighedsundersøgelsen er færdiggjort, ikke bliver spredt til konkurrenter. Grønlandsbanken nævner, at virksomhederne er omfattet af et beskyttelseskrav.

Se svaret ovenfor.

Grønlandsbanken finder det væsentligt at påpege, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen får hjemmel til at undersøge grønlandske virksomheder, selvom virksomhederne ikke har brudt konkurrencelovgivningen jf. § 30 a om markedsefterforskning.

Det er korrekt. En markedsefterforskning skal dog først besluttes af Konkurrencenævnet. Derved sikres det, at Konkurrencenavnets ekspertise inddrages i beslutningen om eventuelt at iværksætte en markedsefterforskning og fastlæggelsen af omfanget heraf.

Værktøjet er foreslået for at håndtere tegn på forhold, der svækker den effektive konkurrence.

Markedsefterforskning og sektorundersøgelser er vigtige instrumenter for konkurrencemyndighederne for at kunne adressere uhensigtsmæssige strukturer på markederne.

Banken finder det ganske uklart, hvordan beslutningen om at indlede en markedsefterforskning af adfærd eller struktur skal begrundes. Banken pointerer, at hvis virksomhederne ikke har brudt lovgivningen, er der tale om et uforholdsmæssigt retsindgreb alligevel at påbegynde en undersøgelse.

Markedsefterforskning er ikke rettet mod brud på Konkurrenceloven, men er rettet mod at håndtere tegn på forhold, der svækker den effektive konkurrence. Det vil i hvert enkelt tilfælde bero på konkrete oplysninger og omstændigheder.

Det bemærkes, at der skal gennemføres en offentlig høring om udkast til beslutning om at indlede en markedsefterforskning. Høringen giver mulighed for, at alle relevante interessenter kan afgive høringssvar om deres vurdering af konkurrenceforholdene, og herunder f.eks. hvilke forhold det vil være relevant at lade markedsefterforskningen omfatte. Hvis konkurrencen anses som effektiv, vil der ikke være nogen retsvirkninger.

Naalakkersuisut deler ikke bankens opfattelse af, at det er et uforholdsmæssigt retsindgreb at sikre effektiv konkurrence gennem markedsefterforskning.

Banken kritiserer, at forslaget ikke afspejler et minimumskrav til, hvornår en sådan undersøgelse kan blive påbegyndt, samt at forslaget heller ikke afspejler en hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende på et geografisk opdelt marked som det grønlandske.

*Da Grønland er en mikroøkonomi med relativt få aktører, er det meget vigtigt at sikre, at konkurrencen på markedet er effektiv til gavn for forbrugerne og for at sikre, at nye aktører ikke afholdes fra at komme ind på markedet
Se i øvrigt svarene ovenfor.*

Banken har følgende bemærkninger i forhold til § 30 b, som omhandler Forbruger- og Konkurrencestyrelsens mulighed for at udstede adfærdsmæssige påbud i forbindelse med en markedsefterforskning.

Banken nævner, at forslaget ikke synes at opstille kriterier for, hvordan myndighederne vil sondre mellem, hvad der har resulteret i en svække konkurrencesituation på grund af virksomhedens konkrete og aktive adfærd, og hvad der skyldes, at forholdene i Grønland simpelthen er markant anderledes end i Danmark.

*Det findes ikke relevant at sammenligne forholdene i Danmark og Grønland, herunder ligheder og forskelle i forhold til forslagets fremsættelse.
Forslaget handler grundlæggende om at sikre en effektiv konkurrence her i landet til gavn for forbrugerne og for samfundet som helhed.*

Banken nævner desuden, at det virker problematisk, at Forbruger- og Konkurrencestyrelsen ikke behandler erfaringerne fra Danmark, når det er et stort set tilsvarende forslag, der bliver fremsat.

Forbruger – og Konkurrencestyrelsen har oplyst, at den ikke kender til relevante erfaringer fra Danmark, som kan overføres 1:1 til Grønland.

Grønlandsbanken finder det retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at der gives adgang til, at konkurrencemyndigheder kan udstede adfærdsmæssige påbud til virksomheder, der driver deres virksomhed i respekt for og i fuld overensstemmelse med konkurrencelovgivningen.

Naalackersuisut bemærker, at markedsefterforskning ikke vedrører lovbrud. Det er således hensigten med forslaget at give konkurrencemyndighederne mulighed for at adressere konkurrenceproblemer, der ikke skyldes ulovlig adfærd. Naalackersuisut deler ikke bankens betænkelighed i forhold til retssikkerheden. Påbud kan kun udstedes efter, at en grundig undersøgelse er udført og efter partshøring af virksomheden. De har ikke karakter af en kriminalretlig sanktion.

Banken nævner desuden, at det ikke fremgår klart af lovbemærkningerne, hvad styrelsen i praksis vil bruge dette håndhævelsesværktøj til.

Det fremgår af bemærkningerne til § 30, stk. 1, at formålet med påbuddet er at afhjælpe den identificerede svækkelse i konkurrencen og fremme effektive konkurrenceforhold i den eller de pågældende sektorer,

Et adfærdsmæssigt påbud kan således medvirke til at sikre bedre vilkår og lavere priser for forbrugerne.

Hvis der identificeres tydelige svækkelser af den effektive konkurrence, kan Forbruger- og Konkurrencestyrelsen i forbindelse med en markedsefterforskning udstede adfærdsmæssige påbud for at ændre en uhensigtsmæssig adfærd.

Banken skriver, at et påbud om at give konkurrenter adgang til data vil fratage virksomheder en legitim konkurrencefordel. Lovgiver skal derfor sikre, at den virksomhed, der ejer data, modtager rimelig kompensation fra de konkurrenter, der får adgang.

Denne bemærkning synes at bero på en misforståelse. Forbruger- og Konkurrencestyrelsen får ved forslaget ikke hjemmel til at udstede adfærdsmæssige påbud om at give konkurrenter adgang til en virksomheds data.

Banken nævner, at det allerede er svært nok at skaffe investeringer til Grønland, og at banken forudser, at forslaget ikke vil gøre dette lettere.

Naalakkersuisut deler ikke bankens bekymring i forhold til, at de foreslåede ændringer i Konkurrenceloven skulle svække investeringer i Grønland. Der findes lignende lovgivning i flere andre nordiske lande.

Banken finder forslaget uklart og meget svært at sætte ind i en grønlandsk sammenhæng. Banken savner konkrete eksempler på, hvad for adfærd og strukturer, forslaget retter sig imod.

Det kan ikke forudsiges, hvilke konkrete adfærds- eller strukturelle forhold der kan vise sig her i landet. Dette vil bero på, hvilke markeder der undersøges og de konkrete forhold, der gør sig gældende.

Muligheden for at dele virksomhedernes data med konkurrenterne finder banken er et uforholdsmæssigt stort indgreb i virksomhedernes rettigheder.

Det beror på en misforståelse, at banken er af den opfattelse, at konkurrencemyndighederne vil dele fortrolige oplysninger med en virksomheds konkurrenter. Dette ville desuden være i modstrid med konkurrenceloven formål.

Formålet med konkurrencereglerne er bl.a. at sikre, at virksomheder ikke deler priser, vilkår m.v. eller laver prisaftaler eller danner karteller, der hindrer en effektiv konkurrence.